

Tydzień z Maryją

Nr 5/2026 (356)

Czwarta Niedziela zwykła

01.02.2026

5 lutego - wspomnienie św. Agaty,
dziewicy i męczennicy

Z liturgii Mszy świętej - Ewangelia (Mt 5, 1-12a)

Prośmy o doświadczenie życzliwości Jezusa

„Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę”. Widząc tłum, widzi każdego człowieka z osobna. Jezus codziennie patrzy na mnie z miłością. Widzi każde moje zajęcie, zna każde drgnienie mojego serca i nic nie umyka Jego uwadze.

„A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie”. Jak często zbliżam się do Jezusa? Czy jest we mnie tęsknota za Nim, za Jego obecnością?

„Wtedy otworzył swoje usta...”. Uświadomię sobie, że Jezus codziennie osobiście mnie naucza. Przypomnę sobie słowo, które w ostatnim czasie najbardziej mnie poruszyło? Jakie to było słowo?

„Błogosławieni...”. Stanę pośród tłumy zgromadzonego na górze. Zobaczę Jezusa, który patrzy na mnie. Przeczytam uważnie i powoli każde z błogosławieństw, które najbardziej dotyka obecnej sytuacji mojego życia?

Jezus widzi stan mojego ducha i obecną sytuację życia. Czy potrafię ją przyjąć jako Jego błogosławieństwo? Czy wierzę, że Jezus również w tej chwili mi błogosławi, że pragnie mojego szczęścia?

„Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie”. Jezus przypomina mi, że celem mojego życia jest niebo. Oddam Jezusowi mój dzień, powtarzając: „Wierzę, że mi błogosławił!”.

Źródło: Krzysztof Wons SDS/Salwator

Osiem duchów, które walczą o twoje serce... według św. Jana Kasjana – cz. 1

Jest osiem wad, które tyranizują ludzkość. Każda wada ma swój początek, swoje ulubione strategie. Wady nie są jedynie grzechami – są to duchowe choroby, przewlekłe stany duszy, które zagnieżdżają się w człowieku i z czasem stają się jego naturą, jeśli ich nie wykorzeni. Każda wada jest matką kolejnej, a ta kolejność ma znaczenie.

Walka duchowa zaczyna się od najprostszej – łakomstwa – ale kończy się na najgroźniejszej – pysze, która potrafi zaatakować nawet tych, którzy pozornie już pokonali pozostałe wady.

1. Łakomstwo – zachłanność żołądka. Najpierwotniejsza wada, związana z cielesną potrzebą. Gdy człowiek nie umie poskromić żołądka, nie będzie umiał też ujarzmić zmysłów, ani ducha. To łakomstwo – nadmiar troski o jedzenie – rozleniwia duszę i ciało, a także rozpala pożądliwość.

2. Nieczystość – druga z wad. Gdy żołądek jest syty, ciało staje się ociężałe i podatne na cielesne pokusy. Nieczystość to nie tylko grzech ciała – to sposób myślenia, który rozprasza duszę, odciąga od modlitwy i prowadzi do smutku i samotności. Środkiem zaradczym jest czystość spojrzenia i czuwanie nad myślami.

3. Chciwość. To żądza posiadania, która niszczy wewnętrzny pokój – rodzi nieufność wobec Boga i bliźnich. Jest to wada duszy, która chce zapewnić sobie bezpieczeństwo bez Boga.

4. Gniew. Czy każdy gniew jest grzeszny? Nie każdy, ale większość. Jest gniew święty – skierowany przeciwko własnym namiętnościom. Ale gniew przeciwko bratu, nawet „sprawiedliwy”, często ukrywa pychę i zranioną miłość własną. Gniew zabiera pokój i niszczy wspólnotę.

2 lutego - Święto Matki Bożej Gromnicznej

Tradycja polska

W Polsce święto Ofiarowania Pana Jezusa ma charakter wybitnie maryjny. Widzimy Maryję jako Tę, która sprowadziła na ziemię niebiańskie Światło i która tym Światłem nas broni oraz osłania od wszelkiego zła. Dlatego często bierzemy do rąk gromnice, zwłaszcza w niebezpieczeństwach wielkich klęsk i grożącej śmierci. Poświęcone 2 lutego świece, jakby widomy znak Bożej Jasności, zapala się w trudnych życiowych chwilach po to, aby „zadziałała” interwencja Bożej Opatrzności. W religijnej tradycji polskiej podczas burzy, nadal stawiamy świece – gromnicę w oknach. Gromnicami zażegnano klęski gradowe, ich dymem kreślono znaki krzyża na drzwiach, piecu, oknach i belkach stropowych, jako „zapory przeciw nieczystym siłom i nieszczęściom”. W każdym domu katolickim powinna być przynajmniej jedna gromnica. Zapala się ją także przy konającym, aby Maryja – Ta, która niosła do świątyni Jezusa – Światłość Prawdziwą, prowadziła dusze umierających wprost do wiekuistej światłości, do nieba.

Czas przeczytać Biblię

Księga Joela

Niewielka Księga Joela ma tylko cztery rozdziały – składa się z dwóch wielkich mów.

W pierwszej prorok opisuje wielką plagę szarańczy, po której następuje dotkliwa susza; to znaki zbliżającego się Sądu Pańskiego, kiedy Bóg zatriumfuje nad swymi nieprzyjaciółmi. W drugiej mowie Joel głosi, że Bóg uczyni ziemię płodną i wyleje swego Ducha na wszystkich ludzi. Wszystko to poprzedza wielki i przerażający dzień, kiedy Bóg zbierze narody w dolinie Jozefata.

Swymi mowami, Joel starał się skłonić mieszkańców południowego królestwa Judy do żalu za grzechy i do powrotu do Boga.

Święty Błażej - pomocny w chorobach gardła

Błażej pochodził z Cezarei Kapadockiej - jednego z najbujniejszych ośrodków życia chrześcijańskiego. Studiował filozofię, został jednak lekarzem. Po pewnym czasie porzucił swój zawód i podjął życie na pustyni. Stamtąd wezwano go na stolicę biskupią w położonej nieopodal Sebaście. Podczas prześladowań za cesarza Licyniusza, uciekł do jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego pobytu. Został aresztowany i uwięziony. W lochu więziennym umacniał swój lud w wierności Chrystusowi. Tam właśnie miał cudownie uleczyć pewnego chłopca, któremu gardło przebiła ość, uniemożliwiając oddychanie. Dla upamiętnienia tego wydarzenia Kościół do dziś w dniu św. Błażeja błogosławi gardła. W niektórych stronach Polski na dzień św. Błażeja robiono małe świece, zwane „błażejkami”, które niesiono do poświęcenia i dotykano nimi gardła. W innych stronach poświęcano jabłka i dawano je do spożycia cierpiącym na ból gardła.

Kiedy daremne okazały się wobec niezłomnego biskupa namowy i groźby, by zmusić go do odstępstwa od wiary, zastosowano wobec niego najokrutniejsze tortury, by za jego przykładem skłonić do apostazji innych. Ścięto go mieczem prawdopodobnie w 316 roku. Jest patronem m.in. kamieniarzy, mówców, śpiewaków oraz wszystkich innych osób, które muszą dbać o swoje gardło i struny głosowe. Przyzywany podczas chorób gardła, opiekun zwierząt, jeden z Czternastu Świętych Wspomożycieli.

27 stycznia 1945 roku (81 lat temu) został wyzwolony niemiecki obóz zagłady w Auschwitz-Birkenau. Mało który obozowy symbol jest tak przejmujący, jak kuty żelazny napis nad wejściową bramą. *Arbeit macht frei* – „Praca czyni wolnym” – to nie tylko hasło. To przerażający paradoks, wykonany z ponurą precyzją i umieszczony nad bramą jednego z najbardziej znanych obozów zagłady w historii ludzkości.

Napis został umieszczony nie tylko w Auschwitz, ale także w innych obozach nazistowskich, takich jak Dachau, Sachsenhausen, Gross-Rosen, Theresienstadt, czy Flossenbürg. Stał się on symbolem terroru, ukrytym pod pozorem wyższego celu.

Bramę zbudowali polscy więźniowie pod kierunkiem Jana Liwacza (numer obozowy 1010 – mistrza kowalstwa artystycznego), który przybył do obozu w jednym z pierwszych transportów z więzienia w Wiśniczu w 1940 roku. Sama budowa była częścią prac związanych ze wzmocnieniem ogrodzenia obozu (gdy drewniane słupy zastąpiono betonowymi, wyposażonymi w mocno napięty drut kolczasty). Każdy, kto spojrzy na napis, może zauważyć, że litera „B” jest przyspawana „do góry nogami”. Krążą plotki, że kowale zrobili to celowo – jako akt buntu.

Po wyzwoleniu obozu Sowietci planowali przetransportować napis do Rosji, ale byli więźniowie udaremniłi te plany, przekupując strażnika pilnującego wagonu z ładunkiem – rzekomo przy użyciu butelki bimbrowa – i ukryli napis w ratyszku w Oświęcimiu. Dzięki temu, gdy powstało Muzeum i Miejsce Pamięci, napis powrócił na bramę.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 02.02.2026 – Święto Ofiarowania Pańskiego	
7:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 2)
9:00	+ Za śp. Jadwigę Kubińską
18:00	+ Za śp. Mariannę Boczkowską
Wtorek – 03.02.2026 – św. Błażeja; św. Oskara	
18:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 3)
Środa – 04.02.2026	
7:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 4)
	+ Za śp. Annę Kozłowską
	+ Za śp. Andrzeja Miskę
	+ Za śp. Juliana Kmitę
	+ Za śp. Stanisławę Kmitę
	+ Za śp. Reginę Suder
	+ Za śp. Ireneusza Kamińskiego
	+ Za śp. Jolantę Boroń
	+ Za śp. Janinę Kuchtę
20:00	+ Za śp. Tadeusza Kozłowskiego
	+ Za śp. Romana Bialikę
	+ Za śp. Teresę Ostrowską w 20. rocznicę śmierci
	+ Za śp. Jadwigę Kubińską
	+ Za śp. Tomasza Massalskiego
	+ Za śp. Mirosławę Wanowicz
	+ Za śp. Annę Olech
	+ Za śp. Ewę Banaś
	+ Za śp. Adama Nogiec
Czwartek – 05.02.2026 – św. Agaty	
7:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 5)
Piątek – 06.02.2026 – Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy	
18:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 6)
Sobota – 07.02.2026 – bł. Klary Szczęsnej	
18:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 7)
Niedziela – 08.02.2026 – 5. Niedziela Zwykła; św. Hieronima Emilianiego; św. Józefiny Bakhity	
7:00	+ Za śp. Zofię Kowacką (greg. 8)
9:00	+ Za śp. Małgorzatę, Antoniego Ptak, Marię, Mieczysława Sokół
10:30	W intencji wszystkich parafian
18:00	+ Za śp. Stanisławę, Floriana Kupidło

Niezwykły ród krakowskich uczonych

Rodzina Estreicherów to jedna z najbardziej zasłużonych dynastii dla polskiej kultury i nauki, od pokoleń związana z Uniwersytetem Jagiellońskim. Choć ich korzenie sięgają Moraw, rodzina uległa pełnej polonizacji po przybyciu do Polski, gdzie Dominik Estreicher został nadwornym malarzem króla Stanisława Augusta.

Stanisław Estreicher (1869–1939) był wybitnym historykiem prawa, profesorem oraz rektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przez lata kontynuował dzieło swojego ojca, Karola starszego, pracując nad Bibliografią Polską oraz kierując Biblioteką Jagiellońską jako jej redaktor. Jako czołowa postać krakowskich konserwatystów i publicysta, cieszył się ogromnym autorytetem. Jego życie zakończyło się tragicznie – aresztowany przez Niemców w listopadzie 1939 roku podczas Sonderaktion Krakau, został wywieziony do obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, gdzie zmarł w grudniu tego samego roku.

Syn Stanisława – Karol Estreicher (1906-1984), historyk sztuki, który podczas II wojny światowej odegrał kluczową rolę w ratowaniu polskiego dziedzictwa. Przebywając na uchodźstwie w Londynie, dokumentował straty kulturalne i przygotował grunt pod późniejszą rewindykację. To dzięki jego determinacji do Polski powróciły bezcenne dzieła zrabowane przez Niemców, w tym Ołtarz Mariacki Wita Stwosza oraz „Dama z gronostajem” Leonarda da Vinci.

Wśród innych barwnych postaci rodu warto wymienić Alojzego – podróżującego botanika i dyrektora Ogrodu Botanicznego, a także wybitne kobiety: autorki opracowań o życiu towarzyskim Krakowa, czy mistrzynię Polski w pływaniu.

Konkurs „Kraków mniej znany” - pytanie nr 10

W którym krakowskim muzeum można zobaczyć tragiczną historię Stanisława Estreichera?

Odpowiedź proszę przesać na adres konkurs@parafiamichalowice.pl

Regulamin konkursu jest na stronie internetowej parafii.

**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
NA IV NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ – 01.02.2026**

Jutro (02.02) **Święto Ofiarowania Pańskiego** zwane też **Świętem Matki Bożej Gromnicznej**. Msze św. z obrzędem poświęceniem gromnic o godz. 7:00, 9:00 i 18:00.

We wtorek (03.02) obchodzimy **wspomnienie św. Błażeja** – orędownika w chorobach gardła. Na Mszy św. o godz. 18:00 poświęcenie jabłek.

W środę (04.02) o godz. 19:15 **spotkanie Róż Różańcowych**.

W czwartek (05.02) o godz. 23:00 zapraszamy wszystkich na czuwanie z Jezusem podczas **Godziny Świętej**, upamiętniającej wielkie osamotnienie Chrystusa w Ogrójcu.

W tym tygodniu **Pierwszy Piątek Miesiąca**. Okazja do spowiedzi świętej od godz. 16:30. Msza św. o godz. 18:00.

Odwiedziny chorych przez ks. proboszcza w sobotę (07.02) od ok. godz. 9:00. Odwiedziny przez ks. Kacpra będą w kolejną sobotę (14.02).

Nabożeństwo Pierwszych Sobót o godz. 17:00

Ze względu na czas ferii zimowych, w niedzielę 8 lutego nie będzie Mszy św. o godz. 12:00. Na czas ferii tj. do 15 lutego kancelaria parafialna czynna jest tylko we wtorki i piątki po wieczornej Mszy św. Kancelaria nieczynna w środy.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl